

ши съ знание и умѣниe, и ние бихме съветвали онзи, който нѣма тѣрпение и умѣниe, по-добре да не се заема съ тази досадна работа. Невежиятъ ловецъ ще вземе птиченцата отъ гнѣздото и ще вземе да го храни съ каквото да е и току вижъ следъ нѣколко часа нещастното пиленце ще си вирни крачката на горе. Трѣбва да се знае, съ какво да се хранятъ и какъ да се хранятъ малките птиченца. Затова е необходимо да се поразходимъ по полето и по горитъ и да наблюдаваме птиците, когато иматъ малки птичета. Като ги наблюдаваме внимателно, ние ще се убедимъ, че всичките птици, насѣкомоядни и зѣрноядни — въ това време, т. е. презъ май, юни и юлий, тѣрсятъ насѣкоми и личинките имъ, съ които хранятъ и децата си. Следователно, птиченцата на зѣрноядните птици, додето сѫ още малки, се хранятъ съ гжесеници, личинки и насѣкоми, но зѣрна не ядатъ. Въ такъвъ случай съгласете се, че ние съ васть, при всичкото ни усърдие, не можемъ налови толкова мушици и да намѣримъ толкова гжесеници, че да нахранимъ до ситось поне едно птиченце. Ами тогава какво да правимъ? Ще рече, че ние не трѣбва да се залавяме за тази работа? Не бѣрзайте. Ние съ васть двама ще изхранимъ не едно, а много птиченца. Слушайте!

Да отидемъ въ гората или въ нивите. Тамъ ще намѣримъ мравунеци. Разровете ги. Въ тѣхъ има съ стотици хиляди мравени яйца, които сѫ най-добрата храна за малките пиленца. Но ние имаме и у дома си доста храна. Това е бѣль хлѣбъ, накиснатъ въ прѣсно млѣко. Не задържайте само накиснатъ хлѣбъ за дѣлго време, защото той се вкисва, а отъ киселината птиченцата умиратъ. Съ мравените яйца и съ бѣлия хлѣбъ ние можемъ да изхранимъ малките птиченца тѣй добре, както и собствената имъ майка. Хранете